

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Ośrodek (...) w L. XIII Wydział Cywilny z siedzibą w L. w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Sadowska

Protokolant: p.o. staż Aneta Hupa

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2016 r. w (...)

na rozprawie

sprawy z powództwa A. W., S. W.

przeciwko M. B.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. Powództwo oddala.
2. Kosztami procesu obciąża powodów w zakresie przez nich poniesionym.

SSO Małgorzata Sadowska

UZASADNIENIE

Powodowie A. W. i S. W. pozwem z dnia 4 września 2014r. wystąpili przeciwko pozwanemu M. B. z powództwem „o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego - wyroku Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu Ośrodka (...) w L. z dnia 17 listopada 1994r., sygn.(...), opatrzonego klauzulą wykonalności przeciwko powodowi A. W. na mocy postanowienia z dnia 8 lutego 2012r., w sprawie (...) oraz przeciwko powódce S. W. - na mocy postanowienia z dnia 8 lutego 2012r., w sprawie (...) – w stosunku do obojga małżonków”.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i o obciążenie powodów kosztami procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód A. W. na początku lat 90-tych zaciągał zobowiązania kredytowe w Banku Spółdzielczym w K.. W dniu 8 października 1991r. powód zaciągnął kredyt w sumie 50.000.000 starych złotych, którego spłata miała nastąpić do dnia 15 grudnia 1991r. Poręczycielem kredytu był W. B.. Powód dokonał spłaty tego kredytu w dniu 28 listopada 1991r. w łącznej kwocie 54.097.222 zł przed denominacją razem z odsetkami i prowizją bankową w kwocie 1.600.000 zł przed denominacją. W dniu 26 lutego 1992r. Bank Spółdzielczy w K. przypomniał powodowi o obowiązku wpłacenia następujących należności : 160.000.000 starych złotych z tytułu kredytu gotówkowego, odsetek (100%) w kwocie 12.522.000 starych złotych i koszty upomnienia w kwocie 10.000 starych złotych. Następnie w maju 1992r. Bank Spółdzielczy w K. złożył do komornika sądowego w R. wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko A. W. na podstawie wyciągu z ksiąg banku, z którego wynika, iż w księgach banku figurowało zadłużenie A. W. z tytułu zaciągniętego kredytu a na płatne wymagalne roszczenie składało się : niespłacony kredyt na kwotę 191.371.300 starych zł oraz odsetki za okres od 1.04.1992r. do 5.05.1992r. w kwocie 16.543.000 starych zł oraz koszty w kwocie 20.000 starych złotych tj. zadłużenie na łączną kwotę 207.934.500 starych złotych. Pismem z dnia 26 sierpnia 1992r.

Bank Spółdzielczy cofnął wniosek egzekucyjny i postępowanie egzekucyjne zostało umorzone postanowieniem z dnia 3 października 1992r. Wcześniej albowiem w dniu 6 lipca 1992r. w kancelarii komornika pojawił się powód A. W. i zobowiązał się spłacić zadłużenie do dnia 20.07.1992r. W dniu 27 maja 1993r. Bank Spółdzielczy w K. wystawił zaświadczenie, iż w dniu 20 lipca 1992r. W. B. spłacił zadłużenie dotyczące kredytobiorcy na kwotę 258.523.600 starych złotych. Natomiast w dniu 26 kwietnia 1994r. W. B. wystąpił przeciwko pozwanemu A. W. z powództwem o zapłatę kwoty 258.523.600 zł przed denominacją z ustawowymi odsetkami od dnia 20 lipca 1992r.. Do pozwu dołączył zaświadczenie wystawione przez Bank Spółdzielczy w K. z dnia 27 maja 1993r. dotyczące spłaty przez niego zadłużenia powoda. Powód A. W. stawił się do sądu w dniu 17 listopada 1994r. na wyznaczoną rozprawę i uznał powództwo w całości. Wyrokiem z dnia 17 listopada 1994r. Sąd w sprawie (...)zasądził od A. W. na rzecz W. B. kwotę 258.523.600 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 20.07.1994r. do dnia zapłaty, koszty procesu, a nadto nadał wyrokowi w pkt. 1 rygor natychmiastowej wykonalności. W. B. prowadził przeciwko A. W. postępowanie egzekucyjne przez Komornika Sądowego przy Sądzie rejonowym w (...)ale w wyniku tego postępowania nie została wyegzekwowana kwota wynikająca z wyroku z dnia 17 listopada 1994r. Postanowieniem z dnia 23 października 2002r. wydanym w sprawie (...)prawomocnemu wyrokowi z dnia 17 listopada 1994r. sąd nadał klauzulę wykonalności przeciwko małżonce dłużnika A. S. W. z ograniczeniem jej odpowiedzialności do majątku objętego wspólnością majątkową. W dniu 20 czerwca 2011r. wierzytelność wynikająca z wyroku Sądu z dnia 17 listopada 1994r. została nabyta przez M. B. na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności. Postanowieniem z dnia 7 lipca 2011r. w sprawie (...)Sąd Okręgowy w (...) nadał temu wyrokowi klauzulę wykonalności na rzecz M. B..

Dowód: -wyrok Sądu Wojewódzkiego w (...) Ośrodek (...) w L. w aktach

(...)

- postanowienia Sądu wydane w sprawach (...) i (...)
- częściowo zeznania powodów – protokół elektroniczny k. 154 i 178
- dokumenty w aktach postępowań egzekucyjnych (...) i (...)
- odpowiedź na pozew i pisma procesowe pozwanego k.141-142, 168-171 akt,
- upomnienie k. 146 akt;

Sąd zważył, co następuje:

Oceniając materiał dowodowy sąd dał wiarę zeznaniom powodów tylko w takim zakresie w jakim były zgodne z dowodami w postaci dokumentów przedłożonymi przez powodów w toku niniejszego postępowania. Poza tym zeznania powodów są nieprzekonywujące, a przez to nie można przypisać im waloru wiarygodności. Powód jednoznacznie stwierdził, iż wystąpił z niniejszym powództwem albowiem nie zgadza się z wyrokiem z dnia 17 listopada 1994r., a wręcz go nie uznaje, a nadto wskazał, iż nie rozumie dlaczego uznał powództwo wytoczone przeciwko niemu przez W. B.. Twierdził, że zaciągnął tylko jeden kredyt w Banku Spółdzielczym w K. i dokonał jego spłaty w terminie. Nie pamięta o innym zobowiązaniu wynikającym z wyciągu z ksiąg banku wystawionego w dniu 11 maja 1992r., wskazując, że to musiała być pomyłka banku. Zeznania powódki niewiele wniosły do sprawy ponieważ nie знаła szczegółów dotyczących zaciąganych przez jej męża zobowiązań kredytowych. Wprawdzie potwierdziła, że powód zaciągnął kredyt w banku na kwotę wskazaną przez powoda, jednak zeznała, że nie było żadnego zabezpieczenia, co z kolei jest sprzeczne z dokumentami przedłożonymi przez samego powoda tj. skryptem dłużnym. Powodowie nie potrafili wskazać przyczyn uznania powództwa przez powoda w toku sprawy (...). Tłumaczyli to zmęczeniem powoda, który na rozprawę wyznaczoną na dzień 17 listopada 1994r, jechał z Niemiec.

Dowody z dokumentów w postaci orzeczeń sądowych Sąd obdarzył walorem wiarygodności, albowiem zostały sporządzone w przepisanej formie, przez podmioty uprawnione i nie budziły wątpliwości, co do swojej prawdziwości. Wprawdzie powód próbował zakwestionować treść wyroku z dnia 17 listopada 1994r., to jednak należy podkreślić, że

wyrok ten jest prawomocny a w związku z tym na podstawie art. 365 k.p.c. wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał lecz również inne sądy i inne organy państwowe a w wypadkach przewidzianych w ustawie także inne osoby.

Powód nie wskazał podstawy prawnej żądania, natomiast domagał się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego albowiem **obowiązek stwierdzony prawomocnym wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w (...)z dnia 17 listopada 1994r. nie istnieje** ponieważ dokonał spłaty zaciągniętego kredytu.

Zgodnie z art. 840 §1 k.p.c. dłużnik może w drodze procesu żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części albo ograniczenia:

- 1) jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym nie będącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście
- 2) jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane. Gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.
- 3) jeżeli małżonek, przeciwko któremu nadano klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa ale także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.

Powodowie domagając się uwzględnienia powództwa jednoznacznie stwierdzili, że nie uznają wyroku sądu z dnia 17 listopada 1994r., na podstawie którego pozwany wszczął przeciwko nim egzekucję, podkreślając, że nie wiedzą jak doszło do jego wydania. Jednakże powód przyznał, że po wyroku W. B. kilka razy był nawet u nich w domu domagając się zwrotu pieniędzy i była wszczęta egzekucja komornicza. Skoro powodowie twierdzą, że spłacili zobowiązanie to podstawą ich roszczenia mógł być tylko przepis art. 840§1 pkt.2 k.p.c., który stwarza podstawę do zwalczania tytułu wykonawczego w przypadku, gdy już po powstaniu tytułu egzekucyjnego zaszły zdarzenia prowadzące do wygaśnięcia zobowiązania lub zdarzenia, wskutek których zobowiązanie nie może być egzekwowane. Jednakże skoro zdaniem powodów kredyt został spłacony przed wydaniem wyroku to powodowie nie mogą na te okoliczności powoływać się w toku niniejszego postępowania. Gdyby było bowiem tak, jak twierdzą powodowie, to zarzut dotyczący spełnienia świadczenia powód winien zgłosić na rozprawie w dniu 17 listopada 1994r., natomiast powód na tej rozprawie uznał powództwo w całości. A obecnie, gdy bank nie posiada już żadnych dokumentów, z których wynikałoby, że zaciągał jeszcze inne zobowiązania, zasłania się niepamięcią. Jak wynika z wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20 lutego 2013r. wydanego w sprawie IACa 1168/12 „nie mogą być podstawą powództwa opozycyjnego zarzuty skierowane przeciwko orzeczeniu, zmierzające do zmiany jego treści. Przedmiotem rozpoznania w sprawie wszczętej powództwem opozycyjnym nie mogą być zdarzenia istniejące przed powstaniem tytułu korzystającego z powago rzeczy osądzonej, gdyż wówczas jego uwzględnienie prowadziłoby do zanegowania tej powagi i zakwestionowania prawomocnych orzeczeń, co jest niedopuszczalne. Sąd rozpoznający powództwo opozycyjne jest bezwzględnie związany wyrokiem wydanym w sprawie między wierzycielem a dłużnikiem co do ustalonego w sentencji obowiązku świadczenia. Z tego względu przy orzekaniu na podstawie art. 840§1 pkt.2 k.p.c. gdy tytułem egzekucyjnym jest orzeczenie sądu – uwzględnia wyłącznie zdarzenia, które powstały po wydaniu tego wyroku”.

Ponadto powód stwierdził, że kredyt zaciągnięty w październiku 1991r na kwotę 50.000.000 starych złotych był jedynym jego kredytem jaki zaciągnął w Banku Spółdzielczym w K.. Jednakże wyrok w sprawie(...)nie zapadł w związku z zaciągniętym przez powoda kredytem na kwotę 50.000.000 starych złotych. Zdaniem Sądu zasądzona w kwestionowanym przez powoda tytule wykonawczym kwota wynika z kolejnego kredytu zaciągniętego przez powoda w Banku Spółdzielczym w K., a który wynika z wyciągu z ksiąg tego banku z dnia 11 maja 1992r. Z powodu niespłacenia przez powoda tego kredytu Bank wystawił wyciąg z ksiąg banku i wszczął egzekucję komorniczą. Z akt egzekucyjnych (...)wynika, iż powód zobowiązał się spłacić kredyt w terminie do dnia 20.07.1992r. i dlatego bank w sierpniu 1992r. cofnął wniosek egzekucyjny, przy czym spłaty kredytu musiał dokonać W. B., któremu bank wystawił

zaświadczenie o dokonaniu spłaty kredytu dotyczącego kredytobiorcy A. W. na kwotę 258.253.600 starych złotych. A zatem twierdzenie powoda, iż Bank Spółdzielczy w K. omyłkowo przypisał mu kwotę 207.934.500 starych złotych, należy uznać za niewiarygodne. Wprawdzie kwota z wyciągu z ksiąg banku na dzień 11 maja 1992r. jest niższa od kwoty wynikającej z tytułu wykonawczego, to jednak z zaświadczenia z dnia 27 maja 1993r. wynika, iż kredyt obciążający powoda został spłacony przez W. B. w dniu 20 lipca 1992r, a zatem od daty wystawienia wyciągu z ksiąg banku do dnia spłaty upłynęło ponad 2 miesiące, a to może oznaczać naliczenie dalszych odsetek, o których mowa w wyciągu z ksiąg banku. Ponadto z upomnienia z dnia 26.02.1992r. przedłożonego przez powoda wynika jednoznacznie, że powód zaciągnął jeszcze inny kredyt, którego nie spłacał skoro był wzywany do zapłaty przez bank. (k. 146 akt). Natomiast nr (...), który powód uważa za numer umowy kredytowej z dnia 8.10.1991r. jest numerem rachunku powoda w banku, bo taki zapis na dokumentach w postaci skryptu dłużnego i upomnieniu widnieje. A zatem zeznania powodów kiedy to twierdzili, że powód poza kredytem z października 1991r. nie zaciągał innych zobowiązań okazały się nieprawdziwe.

A zatem jeżeli powód twierdzi, że dokonał spłaty kredytu i przedstawia obecnie dowody wpłat, to nie może się powoływać na te okoliczności w niniejszym postępowaniu. Winien je przedstawić w toku procesu w sprawie (...). Jednakże podkreślenia wymaga okoliczność, iż powodowie nie wykazali w niniejszym postępowaniu, że dokonali spłaty kwoty wynikającej z wyroku z dnia 17 listopada 1994r. tj. kwoty 258.523.600 starych złotych. Powód przedstawił jedynie dokumenty świadczące o spłacie kredytu w kwocie 50.000.000 starych złotych i miało to miejsce przed powstaniem tytułu wykonawczego, którego pozbawienia wykonalności domaga się w niniejszym postępowaniu. Powodowie nie wykazali, że spłacili wierzytelność wynikającą z powołanego wyżej wyroku po powstaniu tytułu egzekucyjnego. Zeznania powoda, że nie zaciągał innych zobowiązań poza kredytem na kwotę 50.000.000 starych złotych oraz że nie wie dlaczego uznał powództwo w sprawie (...) są niewiarygodne i gołosłowne.

A zatem z powyżej wskazanych powodów powództwo nie zasługuje na uwzględnienie i należało je oddalić o czym sąd orzekł w pkt. 1 wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art.98 k.p.c. obciążając nimi powodów w zakresie przez nich poniesionym. Powodowie zostali zwolnieni od kosztów sądowych częściowo, a mianowicie od uiszczenia opłaty stosunkowej od pozwu ponad kwotę 1500 zł k.p.c. uiszcili opłatę od wniosku o udzielenie zabezpieczenia i w tym zakresie zostali obciążeni kosztami sądowymi.

L., dnia 28 kwietnia 2016r. SSO Małgorzata Sadowska